

STUDENTEN WEEKBLAD

15^e Jaargang.
No. 10.

REDACTEUREN:
G. B. V. D. WERFHORST, H. S. V. LENNEP, C. WOLTERBEEK,
F. ZWEERTS, O. Z. VAN SANDICK, H. G. J. SCHELLING,
MEJ. H. VAN GELDEREN, H. SALOMONSON.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Vrijdag
6 Dec '12.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Weekverslag.
Lustrum 1913, door De Feestcommissie.
Vrije Studie.

Delftsch Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Toespraak, gehouden door de Presidente der D. V. S. V.,
Mej. J. C. C. Postma, bij gelegenheid van de Bestuurs-
overdracht, op Vrijdag 29 November 1912.
Bestuur en aanvullingslijst nieuwe leden.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.
Wijzigingen in de Regeling der Studiebelangen,
door C. Wolterbeek.
Uit een schrijven.

Uit de Delftsche wereld.

Onze Koloniën, door F. W. Lutter.
De Delftsche Fotc-Salon, door W.

Gedachten en gedichten.

De slag bij Amersfoort, door S.

Boekbespreking.

Het Stijfhoofdige Bruidspaar, door z.
De Witte Mier, door z.
Guido Gezelle, door W.
Bloeiende Oleanders, door v. G.

Vereenigingsleven.

Verslag van het tweede gedeelte der Lezing over de Psychologie
van het Onbewuste, door J. I.

Kunst.

Soirée S. P. Donderdag 28 Nov.

Ingekomen boeken.

Technische Hoogeschool.

Berichten en mededeelingen.

Correspondentie.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Weekverslag.

Verdrietig zag de Phoenix neer,
Zijn trotschen kop verschool-ie,
Hij twijfelde ten sterkste aan
Zijn phoenix-monopolie.
Een milde geveer, 2e jaars,
Bedroefde hem daarmee,
Die schonk een nieuwen vogel toch
Als houte-nouveauté!
Maar dra leeft 't oude dier weer op,
Ontslagen van zijn zorgen,
Toen de andere was geaccepteerd,
En daarna opgeborgen.

—o—

Op de fraai versierde planken,
't Huis-orkest van Nikita,
Roode lichtjes, valsche klanken,
Warm souper, etcetera.

Ver in het duister weggescholen,
Waar de Phoenix boven zweeft,
Daar zat Molly te soupeeren,
Wijn, hors-d'oeuvres, kip en kreeft.

En de Phoenix licht van boven,
Molly zag het, en he: dier
Sprak hem toe met zacht gefluister,
Overstemd door 't strijkgetier.
„Ziet gij Molly”, sprak de vogel,
„Hoe dit heerlijk phoenixfeest,
Zonder al te dronken menschen,
Toch plezierig is geweest?”
„Ziet gij ook hoe alles vredig,
Er geen enkele wanklank was?”
„Ja ik zie het”, sprak toen Molly,
„Hierop ledig ik mijn glas!”

Lustrum 1913.

Maandag 9 December 1912, 's avonds ten 7 ure,
opening van de tentoonstelling der costuumteekeningen
met stalen der te gebruiken stoffen en eenige voor-
beelden van wapenen en hoofddeksels, op de Leeszaal
der Societeit Phoenix.

DE MASKERADE.

De Maskerade ter gelegenheid van het 13e Lustrum van
het D. S. C., zal, zoals reeds bekend is, een periode uit
de Perzische beschaving weergeven, en wel uit het bloei-
tijdperk onder de regeering van Abbas de Grootte, om-
streeks 1600.

Daar de Feestcommissie van oordeel is, dat een Maskerade
zooveel mogelijk een uiting van het Corps moet zijn, zoo
zal er geen artistieke *leader* optreden, maar een kunstenaar,
wien de uitvoering der costuums opgedragen wordt naar
een vooraf vastgesteld budget, waarin elk costuum afzon-
derlijk begroot wordt. Een daartoe aan te wijzen persoon
zal ook het ontwerp van de Feestzaal uitvoeren. Zoowel
costuumteekeningen als het ontwerp der Feestzaal, worden
door Corpsleden gemaakt.

Teneinde den geheelen opzet in overeenstemming te
brengen met de geschiedenis, is het historisch onderzoek
aan een Subcommissie der F. C. opgedragen, die zich voor-
stelt haar resultaten in eenige volgende S.-W.'s te publiceren:

Een kort overzicht der Geschiedenis der Perzen en die
van het rijk van den Groot-Mogol — dit laatste in verband
met het het plan der handeling voor de Maskerade —
verder een samenvatting der godsdiensten van de Perzen;
de leer van Zoroaster en de Schiitische opvatting van de
Mohammedaansche leer; en voor de juiste weergave van
handelingen bij de Maskerade een schets van zeden en
gewoonten.

De Feestcommissie stelt zich het volgende Maskeradeplan
voor:

Shah Abbas I, de Grootte, keert terug van een oorlog
tegen een in opstand gekomen Noordelijke volksstam, de
Turkmenen, en zal Ispahan, zijn residentie, weer binnen-
trekken. Achtergebleven Ambassadeurs — waaronder de
tijdens Abbas' afwezigheid aangekomen afgezant van den
Groot-Mogol Jahangir met zijn schitterende stoet een be-
langrijke plaats inneemt — en hovelingen komen hem
tegenwoordig, en samen doen beide groepen hun intocht: de
maskerade-optocht.

Een afdeeling bereden soldaten. Koullar, rijden vooruit
en houden den weg vrij. De bewoners aanschouwen van
de daken hunner, feestelijk met bloemen en tapijten ver-

sierde woningen, den voorbijtrekkenden stoet, de weg is besproeid en met bloemen bestrooid.

Na de troepen-afdeeling komen muzikanten. Eenige loopen, andere zijn op ossen gezeten. Voortdurend weerklinkt hun muziek, van harpen, cymbalen en gitaren, op de maat waarvan eenige kamerdieënaren van den Shah hun sierlijke dansen uitvoeren.

Daarna volgt het stadsbestuur van Ispahan. Ernstig en afgemeten stappen de magistraten voort, in hun midden de Daraga of gouverneur, Totein Beik. En achter hen de wijzen van het land: Theologen en wiskundigen, doktoren en bouwmeesters. En onder hen: de oude godgeleerde Cheik Baähdin Mahamed Gebet-Amedy, de raadsman van Abbas op godsdienstig gebied.

Nu volgt de Vice-Koning van Georgië, een schatplichtig land, dat, al is het eenigermate onderworpen, toch een gevaarlijken vriend van Perzië is. En daarom neemt deze Vice-Koning Chanavat-Chan, die zijn troepen in den afgelopen oorlog zelf aangevoerd heeft, een eere-plaats in den stoet in. Een parassoldrager beschut zijn hoofd tegen de zonnestralen, schild- en zwaarddragers volgen hem en een valkenier die zijn lievelingsvalk op de vuist heeft. Een officier rijdt aan zijn zijde.

Tusschen de bonte Oostersche costuums worden nu andere, eenvoudige, zichtbaar. Europeanen zijn het, afgezanten van den Paus, van Spanje en van Frankrijk. En vooral een Hollander valt op, Hubert Visnik genaamd, die bij Abbas zeer in de gunst stond, en de Oost-Indische Compagnie vasten voet bezorgd heeft in Ispahan en Perzië.

Ze worden voorafgegaan door eenige geleid-officiëren, onder hun chef, den Kapigi-Bashi wiens taak het is, vreemdelingen den weg te wijzen in de vele paleizen des Konings.

En achter de Europeanen komt de schitterende stoet der Indiërs. Op een palankijn uitgestrekt ligt daar de Ambassadeur van Jahangir. Achter hem rijdt een Minister, naast zijn baldakijn rijden eenige lijfwachten. Pages, voorzien van pauweveren, weren mogelijke vliegen af, ruiters sluiten den stoet.

Ministers en astrologen, waaronder de Nazir of grootmeester van het Koninklijk huis Mahamed-Ali-Beik gaan nu den grootvizier vooraf, den Athematdoelet, den steun van het rijk. Pages begeleiden hem, de Secretaris van Staat en Zegelbewaarders volgen hem op den voet.

En dan wapperen banieren in de lucht; het zijn de vaandels, die alleen Abbas voeren mag: het heilige schootsvel van den smid, die het land van een tiran verlost met edelgesteenten versierd, in zijn rooden hoes, het vaandel waarop in goud het tweesnijdend zwaard van Ali geborduurd is.

En tusschen zijn lijfgarde, de Esheklchi's, komt daar vergezeld van zijn hofhouding Abbas, de vorst der vorsten, de beheerscher aller Perzen. Hoog op zijn Arabisch strijddros gezeten, kijkt hij over ieder heen. Zijn tulband schittert van edelgesteenten, zijn gewaad is van kostbaar brocaat en zijden stoffen. Hem vergezellen pijl-, boog- en schilddragers, zijn nar poogt hem onderweg bezig te houden, een rijkversierde parassol beschut hem tegen de felle zon. En achter hem komen zijn grootwaardigheids-bekleeders: opperstalmeester, opperjagermeester, opperceremoniemeester, en zijn grooten generaal Alaverdi-Chan.

En dan sluiten gouverneurs van verschillende gewesten, gevolgd door jagers en valkeniers, den stoet. Onder hen neemt de satraap van Shiras, het land der dichters en der rozen, de rijke Iman Couli-Chan, een eerste plaats in.

Een tweede afdeeling Koullar's zorgt dat het opdringende volk de hoogstgeplaatsten geen overlast aan doet.

Den volgende dag zal de Indiër zijn vele en kostbare geschenken overhandigen.

Dit moment zal in de Feestzaal de gewone cour voorafgaan. Verder worden ter eere van den Ambassadeur vertooningen gegeven.

Deze zullen de verdere dagen der Maskeradeweek vullen. Plannen bestaan, voor een Perzisch tooneelstuk te geven. De gegevens hiervoor worden nog verzameld door een daarvoor benoemde Subcommissie, zoodat daarvan nog niet iets bepaalds mede te deelen valt.

Ik heb gepoogd hiermee een overzicht te geven van de plannen voor het komende lustrum.

Maar in woorden is niet uit te drukken het schitterend schouwspel dat de kleurige Oostersche costuums zullen opleveren: brocaten, mantels met kant afgezet, mutsen en tulbanden van zijde, met struisveeren en aigretten. Een denkbeeld daarvan kan men slechts krijgen door het zien der teekeningen, die ter bezichtiging zullen liggen, en de bijbehorende stoffen.

Maar alleen door een groote deelname is een prachtig geheel te verkrijgen. Daarom hoopt de F. C. dat velen volgende week komen zullen: ze zullen dan zeker ook intekenen voor één der vele rollen.

DE FEESTCOMMISSIE.

Vrije Studie.

Donderdag 12 December a.s. zal Prof. Aug. Vermeylen uit Brussel de tweede lezing voor Vrije Studie houden en wel over: „Romaansche en Germaansche cultuur in Vlaanderen.”

Wel weten we van de geschiedenis der Zuidelijke Nederlanden wat af, maar van de beschouwing, van den invloed van Romanen en Germanen op het Zuid-Nederlandsche volk, daarvan is hier weinig bekend. Daarom geloof ik het bestuur van Vrije Studie dan ook, dat dit onderwerp veel belangstelling moet wekken. Naast de cultuurproducten, zooals proza en poëzie, die in Noord-Nederland veel waardeering vinden, dient men toch ook te weten, de gronden waaruit ze ontstaan zijn, welke invloeden op het volk dit tot deze uitingen gebracht heeft.

En teneer rekenen wij op de belangstelling der leden, waar een man als Prof. Vermeylen zich bereid heeft verklaard een onderwerp voor onze vereeniging te willen bespreken en daartoe zelf het bovenstaande aangaf. Vermeylen is iemand, die juist critiseert, die niet geeft om het gespeel met woorden van den tegenwoordigen tijd, integendeel in soberheid en goeden woordenkeus alle heil ziet. En als men zijn werk dan ook leest, vooral „De Wandelende Jood”, dan komt men onder den indruk van zijn krachtigen taal, dan voelt men pas, na meerdere keeren overlezen al het mooie wat Vermeylen heeft willen zeggen.

En als Vermeylen iets doen gaat, dan is het doorwrocht wat hij gaat volbrengen: over „De Wandelende Jood” heeft hij tien jaren gewerkt, vóór hij het de wereld instuurde. Maar toen beviel het hem zelf óók.

Een criticus heeft van hem gezegd: „Ik zou bladzijden en bladzijden noodig hebben, om u te vertellen van 't heerlijke gebruik, dat Vermeylen weet te maken van stoere volksuitdrukkingen. Ik heb altijd wel gedacht: er is met 't kernachtige Vlaamsch nog wat meer te doen dan het schrijven van zoet proza. Hier is 'n auteur, die meester is geworden van z'n taal; hij kan ze doen zingen als 't hem lust, maar hij kan ze ook doen brullen en tempesten als het noodig is.” Iemand die zoo zijn taal machtig is, moet ook een spreker zijn, die zijn gehoor boeit door de kracht van zijn woorden.

Leden van Vrije Studie, ook Eerste-jaars met hun velen vrijen tijd, toont, dat ge ook nog belangstelling hebt voor wat anders dan sport en oorlogsberichten.

Namens het Bestuur,

P. LANDBERG, *President.*

D. V. S. V.

TOESPRAAK, gehouden door de Presidente der Delftsche Vrouwelijke Studenten-Vereeniging, Mejuffrouw J. C. C. POSTMA, bij gelegenheid van de Bestuursoverdracht op Vrijdag 29 November 1912.

Mede-Bestuursleden.

Nog slechts eenige minuten en uwe plaatsen aan de bestuurstafel zullen door anderen zijn ingenomen. Ge zet dan weer een streep onder een bepaald gedeelte van uw studentenleven, een gedeelte, waarin gij het voorrecht hadt, de leden uwer vereeniging te vertegenwoordigen, een gedeelte, waarin gij in de gelegenheid waart meer dan anders het geval geweest zou zijn tot de bloei der vereeniging mee te werken.

We mogen het vooral op prijs stellen, dat we juist dit jaar, dat voor de D. V. S. V. zoo belangrijk was, bestuursleden mochten zijn. En wel is dit een gedenkwaardig jaar in de geschiedenis der D. V. S. V. omdat hierin:

1° De zetel der vereeniging verplaatst werd van Oude Delft naar de Voorstraat en de localiteit daarbij zoowel wat inrichting als ruimte betreft zooveel vooruit ging.

2° Het novitiaat werd ingevoerd.

En al zult ge straks met eenige weemoed uwe plaatsen aan anderen afstaan, met voldoening zult ge altijd op uw

werk kunnen terugzien en de herinneringen aan dit jaar, waarin ge zooveel voor de club gedaan hebt, zullen met u gaan en u naar ik hoop nog vele aangename oogenblikken bezorgen.

Namens de vereeniging bied ik u tevens deze insignes aan als herinnering aan dit bestuursjaar.

Ik zeg u hierbij dank voor de medewerking en steun, welke ik steeds van u mocht ondervinden. Vooral u, Mej. Manders, ben ik veel dank verschuldigd. Door bijzondere omstandigheden was Mej. Van Gennep gedurende de maanden Augustus en September uitstediig, zoodat wij vele moeilijke quaesties samen moesten oplossen. In dien tijd vooral heb ik uw groot plichtbesef leeren kennen en waardeeren.

En nu is het oogenblik, dat ik van u als bestuursleden afscheid moet nemen.

Ik dechargeer Mej. Van Gennep als secretaresse, Mej. Manders als penningmeesteresse en installeer in hare plaatsen Mej. Kam en Mej. Van Lutsenburg Maas.

Leden der D. V. S. V.

Nu ik weer als presidente voor u sta, kan dit van mijn kant niet anders zijn dan met een gevoel van groote dankbaarheid voor het door u in mij gestelde vertrouwen. Dat ik weer met liefde en animo mijn taak aanvaard, dat is geheel uw werk. Waar en wanneer het u mogelijk was, hebt ge in het afgelopen jaar het bestuur terzijde gestaan. Geen wonder dan ook, dat het voor de D. V. S. V. een jaar van groote bloei was; daar waar samenwerking tusschen bestuur en leden bestaat, zal het een vereeniging steeds wel gaan. De wensch van het nieuwe bestuur is dan ook, dat het evenals het oude het vertrouwen der leden mag genieten. Zoowel de secretaresse als de penningmeesteresse hebben zich als flinke clubleden doen kennen, zeer zeker zullen zij ijverige bestuursleden zijn, en ik ben er van overtuigd, dat ook dit jaar het bestuur als één geheel zal werken voor de club.

Veel hebben wij, leden der D. V. S. V., vóór bij de leden der andere zusterverenigingen, omdat wij zooveel met elkaar in contact komen, doordat de door ons gekozen richtingen zooveel minder uiteenloopen dan dit op de universiteiten het geval is. De leden zijn dan ook vooral in het eerste jaar als 't ware gedwongen elkaar te leeren kennen en wanneer dan eerst de wederzijdsche belangstelling gewekt is komt het voelen voor de club van zelf. Ik heb dan ook met buitengewoon genoegen opgemerkt hoe de meeste eerstejaars zich reeds in Delft en in de D. V. S. V. thuis voelen.

Hoewel dus over 't algemeen een bloeiend clubleven in ons midden bestaat is er toch iets, wat ik zoo graag anders zou willen hebben.

Er zijn nog eenige leden, gelukkig zeer weinig, die zich steeds als slappe clubleden doen kennen, nooit op vergaderingen komen, nooit in iets belang stellen en die zou ik zoo graag anders zien.

En waarom voelen ze niets voor het clubleven? Omdat zij nooit getracht hebben er iets voor te voelen. Zij, die de club *niets* vinden, *zijn* en *doen* ook *niets* voor de club. Zij ontvangen niets, geven echter ook niets. Konden zij daarvan de waarheid maar eens beseffen.

Gij, leden die u zoo terug trekt, blijft toch niet steeds in uw eigen gedachtensfeer, houdt toch voeling met het denken uwer medestudenten, opdat ge eerst niet veel en veel later zult merken, wat ge in deze jaren gemist hebt, dat deze zooveel meer voor uwe ontwikkeling en opvoeding hadden kunnen zijn.

En nu iets over de toekomst.

Ik behoef u zeker niet te zeggen, dat het nieuwe bestuur in de geest van het oude zal voortgaan. Misschien zijn er onder u, die vinden, dat de vergaderingen te officieel zijn geworden, maar onze meening is, dat, daar, waar 1° het ledenaantal steeds stijgend is, 2° de vereeniging steeds meer naar buiten optreedt, het cachet der vergaderingen ook niet meer hetzelfde kon blijven.

Wij spreken hierbij den wensch uit, dat in het komende jaar meer lezingen door leden zullen worden gehouden, dat velen in het debat zullen komen, dat er veel gedachtenwisseling zal plaats vinden. Dat op zulke avonden vooral de ernstige zijde onzer karakters te voorschijn moge komen, opdat wij naar afloop kunnen heengaan met de overtuiging dat het nuttig en leerrijk was.

Vol vertrouwen gaan we de toekomst tegemoet. Behoudt uw belangstelling voor de club en alles wat haar betreft, wekt ze op waar ze te gering is. Hebt het vaste voornemen voor de vereeniging steeds het goede te willen en te doen, dan zal de D. V. S. V. ook dit jaar weer winnen aan inwendige sterkte en uitwendige kracht.

Het Bestuur der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging heeft zich als volgt samengesteld:

Mej. J. C. C. Postma,	Presidente.
" A. H. J. Kam,	Secretaresse.
" H. J. van Lutsenburg Maas,	Penningmeesteresse.

—o—

Aanvullingslijst nieuwe Leden:

D. Grippeling, V. S.,	Frankenslag 20b, Den Haag.
H. Stok, V. S.,	Schiedamsche Singel, Rotterdam.
A. Waltman, V. S.,	Van Leeuwenhoeksingel 28.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.

Besturenvergadering op Woensdagavond 11 December 1912, ten 8 uur 15 min., in de Receptiekamer der T. H.

Agenda:

1. Motie Leeghwater: „De vergadering besluit tot het instellen van een commissie om te onderzoeken, de mogelijkheid en de wenschelijkheid om de portefeuilles, die door de verschillende vereenigingen beheerd worden, in één hand te brengen.”
2. Voorstel van de C. C. tot wijziging van de regeling der Organisatie van de Studiebelangen.
3. Voorstel van Leeghwater tot wijziging van de regeling der Organisatie van de Studiebelangen.

Voor de C. C.

J. H. VAN ROSSEM,
Secretaris.

—o—

EXAMENEISCHEN STAATS- EN ADMINISTRATIEF RECHT.

Prof. Valckenier Kips en Prof. Van Blom, waren zoo welwillend de Centrale Commissie het volgende mede te deelen over de exameneischen voor de a.s. Candidaats-examens.

Prof. Van Blom zal, evenals tot dusver de gewoonte was van Z.H.G., aan elken candidaat de vraag stellen, of hij eenig onderdeel van de, op de colleges behandelde stof (t.w. arbeids- en fabriekswetgeving en, wat de a.s. mijn-ingenieurs betreft, mijnrecht) meer in het bijzonder heeft bestudeerd.

Blijkt dit het geval te zijn (het wordt geheel aan den candidaat overgelaten en volstrekt niet geëischt) dan zal over dat onderdeel, mits het natuurlijk niet van te beperkten omvang zij, het examen gaan in de eerste plaats, maar niet uitsluitend. Op het opgegeven onderwerp zal dieper worden ingegaan, maar ook van het overige deel zal kennis aanwezig moeten blijken.

Is geen onderdeel in het bijzonder bestudeerd, dan kan ook niet verwacht worden, dat het examen zich tot een deel van de behandelde stof beperken zal.

—o—

De exameneischen van Prof. Valckenier Kips omvatten voor:

C. I.
Staatsrecht.
Waterstaatsrecht.
Onteigening-Stedenbouw.

B. I.
Staatsrecht.
Onteigening-Stedenbouw.
Bouwrecht.

M. I. en T.
Staatsrecht.

—o—

STAATSRECHT.

In hoofdzaak de cursus, dien de candidaat gevolgd heeft; maar de candidaat heeft in elk geval de keuze tusschen algemeen of positief-Nederlandsch Staatsrecht.

Voor de Centrale Commissie:

J. H. VAN ROSSEM, *Secr.*

Wijzigingen in de Regeling der Studiebelangen.

Studentenorganisaties zijn uit den aard zeer onstandvastig, want de samenstellenden bestanddeelen zijn steeds wisselend, de menschen blijven niet, maar trekken door en na hen komen anderen, die weer anders willen en nieuw probeeren. Dikwijls weten velen dan weinig van de werking af en komt er één, die het bestaande heelemaal niet bruikbaar meer acht en te niet wil doen en vragen de anderen dan, wat nu? dan moet hij de leegte toch ook weer wat vullen en hij zet de zaak opnieuw in elkaar, zooals hij 't zich denkt. En als de andere doen, zooals hij 't wil, dan heeft een nieuwe regeling gelegenheid om zijn fouten te toonen.

Wat mij betreft, ik kan iets voelen voor zoo'n gang van zaken in een studentenvereniging, maar er zijn toch ook organisaties waarvoor het minder gewenscht lijkt. Zoo ten opzichte van de op 't oogenblik ter sprake zijnde wijzigingen in de organisatie van studiebelangen.

Wat de heer Hijmans hier wil lijkt mij een te groote sprong in het duister. Eigenlijk geloof ik, dat hij de C. C. wel geheel wilde afschaffen, maar als het verloren gaan van elk verband tusschen de vakvereniging hem toch ook wat beangstigt, tracht hij er iets voor terug te geven. Wat dit echter zijn zal is nu moeilijk uit te maken, en liefst wil de heer Hijmans zich de werking en het zijn ervan dan ook niet te veel bepalen, opdat die zich schikken zullen naar de komende verhoudingen.

Daarom valt het moeilijk zich een oordeel te vormen over de voorgestelde regeling, maar toch geloof ik, dat tusschen de enkele bepalingen in de bedoeling leeft, om de komende C. C. te laten zijn een bijeenkomst van gezanten der vakverenigingen, die de vastgestelde opinie van hun Bestuur reeds meebrengen, een lichaam zonder eenige samenhang of eenheid, dat dan ook niets doen mag dan bureauwerk.

En dan geloof ik te kunnen zeggen, dat practisch die C. C. niet bestaan zal.

Wanneer men daarom de bestaande regeling wijzigen wil — haar meer doen aansluiten bij de tegenwoordige toestanden en bezwaren er van wil opheffen — dan geloof ik wel, dat daar reden toe bestaat, maar dan geloof ik tevens, dat men beter doet, met op het oude voort te bouwen en de bestaande regeling te herzien en bij te werken.

De taak der C. C. is ongetwijfeld een weinig dankbare en moeilijke, en daarom geloof ik, dat — al erkenne men haar fouten en tekortkomingen in de tegenwoordige regeling in hoofdzaak werkelijk niet zoo slecht behoeft te heeten, dan ook vaak genoeg waardeering en van professoren en van studenten genoten heeft. Juist het permanent verband der vakverenigingen, en de centraliteit van de bespreking der studiebelangen zijn er goed in geregeld, en men mag wel eens goed denken hoe dit worden zal, als men het weer zal veranderen volgens zoo vage voorstellen

als die in het ontwerp-Leeghwater. Wanneer men dan daarbij bedenkt, dat de heer Hijmans de tegenwoordige samenstelling en werkwijze der C. C. niet juist schijnt te begrijpen, blijkens zijn gedachte als zou de C. C. van nu „buiten een vakvereniging om en tegen haar in” kunnen optreden, blijkens zijn schrijven „directe samenwerking van deze belanghebbende (de vakverenigingen) is de eenige werkelijke centraliteit en zal de onderlinge band tusschen alle ingeschrevenen beter kunnen leggen dan een los zwevende C. C.”, terwijl de C. C. juist tengevolge van die directe samenwerking bestaat en daarom de permanente vertegenwoordiging is; — wanneer men zoo een en ander overdenkt, dan zal men allicht begrijpen, dat de C. C. goede gronden had, de aan te brengen wijzigingen afzonderlijk op te stellen en onafhankelijk van het ontwerp-Leeghwater.

Intusschen zullen we moeten afwachten, wat de bestuursvergadering zal blijken te wenschen en als het dan zoover zal komen dat er wijzigingen of wel een nieuw ontwerp zullen voorgesteld worden aan een algemeene vergadering, dan zal het tijd zijn nog eens nader op een en ander terug te komen.

C. WOLTERBEEK.

Uit een schrijven.

In een schrijven uit Indië komt o.a. de volgende raadgeving voor, welke wij natuurlijk geheel laten voor wat ze is, de subjectieve meening des schrijvers. Hoewel als raadgeving misschien overbodig, achten wij haar toch merkwaardig om even over te nemen:

„Aan allen, welke voornemens zijn in Ned.-Ind. Gouvernementsdienst te gaan, wordt in hun eigen belang sterk aangeraden uitgebreide inlichtingen in te winnen omtrent tractementen en vooruitzichten in Gouvernementsdienst; en deze te vergelijken met die bij particuliere instellingen (o.a. stoomtram-Maatschappijen).

Vergelijk vooral de betalingen van het gouvernement met die van particulieren.

Gaat na, waarom het gouvernement geen ingenieurs krijgen kan, zoodat zelfs Duitschers en Denen moeten worden opgeroepen; terwijl particuliere instellingen steeds keuze hebben uit vele sollicitaties.

Het hebben van bijverdiensten, in den vorm van het verrichten van particulier werk is in Gouvernementsdienst streng verboden geworden, op gevaar de gewone tractementsverhoogingen niet te zullen krijgen.

Daarom: vraagt, onderzoekt en vooral vergelijkt!”

(Zie verder Tweede Blad.)

ADVERTENTIEN.

Thans compleet in 3 deelen:

Groote Denkers

Groote Denkers : (Wijsbegeerte der Oudheid), door Julius de Boer.

Inhoud: Heraclitus. — Socrates. — Plato. — Aristoteles. — Philo van Alexandrië. — Plotinus.

Groote Denkers : (Nieuwere Wijsbegeerte), door Julius de Boer.

Inhoud: Baco van Verulam. — Descartes. — Spinoza. — Locke. — Leibniz. — Hume.

Groote Denkers : (Nieuwste Wijsbegeerte), door Dr. A. H. de Hartog.

Inhoud: Kant. — Schopenhauer. — Von Hartmann. — Fichte. — Schelling. — Hegel.

Per deel in 6 losse stukken f 2.— Gebonden f 2.50.
Losse stukken (elk stuk behandelend één denker) verkrijgbaar à f 0.40.

Uitgave: HOLLANDIA-DRUKKERIJ — BAARN.

TE KOOP:

een mooi geteekende Herdershond,
5 maanden oud. Adres: Handboogstraat 7.

Wegens vertrek met 1 Januari TE HUUR:
een net Gemeubileerde VOORKAMER,
met 3 ramen aan straat,
en een groote frissche SLAAPKAMER,
met twee ramen, uitzicht gevende op een tuin. De kamers zijn voorzien van gas- en waterleiding.
Adres: MOLSLAAN 29.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Dinners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.
Aanbevelend,

Oude Delft 120. Chr. F. RUTER.

2717)
SANATORIUM BEEKBERGEN

≡ voor lijders aan tuberculose. ≡

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 6 DECEMBER 1912. No. 10.

Uit de Delftsche wereld.

Onze Koloniën.

Reeds dikwijls en veel is er geschreven over 't ingenieursgebrek in de Koloniën en de schuld ligt hier zoowel aan den kant der Regeering als aan dien van de studenten zelve, die zich zeer weinig op de hoogte trachten te stellen van Indische toestanden. Want de heerschende vooroordeelen, waardoor velen weerhouden worden naar de Koloniën te trekken, zijn maar al te dikwijls te wijten aan onwetendheid.

Door verschillende personen werd dat gebrek gevoeld, alleen de stoot moet slechts gegeven worden om deze bijeen te brengen.

Een groep van personen sloot zich aaneen om verschillende voorstellen te onderzoeken, en hieruit de grondslagen te destilleeren, waarop een vereeniging opgericht kan worden, die in deze leemte zal trachten te voorzien. Hiertoe heeft ze een algemeene vergadering uitgeschreven, toegankelijk voor alle ingeschrevenen aan de T. H. op 12 December, des avonds om 8¹/₂ uur, in zaal 16.

Deze groep is nu van oordeel, dat vóór alles de belangstelling in de Koloniën vermeerderd moet worden en dit kan bereikt worden door 't organiseeren van lezingen op allerlei gebied, zoowel sociaal, economisch als politiek, waardoor een beter beeld van de Koloniën verkregen wordt. Hiertoe zullen zooveel mogelijk specialiteiten uitgenoodigd worden en 't meest wenschelijke zal zijn ieder jaar een serie van lezingen te organiseeren.

Door 't stellen van vragen kunnen de leden tevens uiting geven aan 't verlangen om bepaalde onderwerpen behandeld te zien, wat dan op speciaal daartoe uitgeschreven vergaderingen gebeuren kan.

Bovendien zweven er nog plannen in de lucht om inlichtingen te verstrekken aan Indische jongelieden, die hier wenschen te komen studeeren. Het beste zal echter zijn zich hiertoe in verbinding te stellen met Oost en West om tot samenwerking in die richting te geraken.

Het hoofddoel moet echter blijven de belangstelling bij de Delftsche studenten voor de Koloniën te vergrooten, opdat een intenser wisselwerking tusschen Indië en het moederland kan plaats hebben en de Regeering niet meer haar toevlucht zal moeten nemen tot Buitenlandsche ingenieurs.

F. W. LUTTER.

De Delftsche Foto-Salon.

Voor de derde keer zal binnenkort in de Doelen een tentoonstelling gehouden worden van de werken der beste kunstfotografen in Nederland.

Tot nu toe mocht deze tentoonstelling van de zijde van het publiek niet die belangstelling ondervinden welke ze verdiende, en toch is het zoo de moeite waard, men ziet hier hoe de fotografie vooruit is gegaan, hoe zij haar best doet 't begrip „kunst” nabij te komen.

Zelden zal men zoo goed in de gelegenheid zijn, het beste wat ons land op dat gebied voortbrengt, met zoo weinig moeite te zien; want dat het hier ook al weer laksheid en onverschilligheid is, daaraan twijfel ik niet.

Laat ons daarom deze keer eens zien, dat gij er wel belang in stelt, dat gij het streven der D. S. A. F. V. waardeert, dat gij al de moeite, die het Bestuur zich er om geeft, op prijs stelt, en laat het niet zijn zooals verleden jaar, toen slechts een vijftiental studenten, waaronder nog twaalf leden der vereeniging en slechts een vijftigtal betalenden de tentoonstelling bezochten!

Is dat niet een schande voor een vereeniging met 200 leden?

Kunnen leden en niet-leden zich nu niet eens een beetje moeite geven en met huisgenooten, kennissen en vrienden in grooten getale naar de kleine Concertzaal van Stads Doelen gaan?

De tentoonstelling is geopend van Woensdag 11 December tot en met Zondag 15 December.

W.

Gedachten en Gedichten.

De slag bij Amersfoort.

In Mei moest hij examen doen,
Dus had hij nog den tijd,
... Toch ging hij naar den clairvoyant,
Door 't vriendje begeleid.
Lang zag de Toekomstman hem aan,
Toen klonk het somber woord:
„Werk niet! in Maart dan sneuvel ge in
Den slag bij Amersfoort!”

Hij lachte: „k lap het aan mijn laars,
— Wat zoo'n voorspeller zegt!”
Zijn vriend keek hem opletend aan...
... Die lach klonk niet oprecht!
Maar thuis, alleen, greep hij den krant
En las die woord voor woord,
Of inderdaad er kans was op
Een slag bij Amersfoort.

Sinds werkt hij niet, hij kent geen rust,
Hij hunkert naar den dag,
Waarop het luid trompetgeschal
Hem oproept tot den slag.
Zoo werkt gestadig in hem door
't Fataal orakelwoord...
Hij leest den krant en wacht slechts op
Den slag bij Amersfoort.

In Januari neemt de vriend
Een knuppel in den hand,
En spoedt vol opgekropten drift
Zich naar den clairvoyant.
Hij ranselt er geducht op los,
Het wonder gilt van moord...
De vriend zegt: „dat is 't voorspel tot
Je slag bij Amersfoort!”

S.

Boekbespreking.

HET STIJFHOOFDIGE BRUIDSPAAR.

Roman uit den tijd der O.-I. Compagnie

door MAURITS WAGENVOORT.

Amsterdam. — L. J. VEEN.

Hoofdpersoon: Willem Carel Hartsinck, opperhoofd van de belangrijke factorij aan de Koromandelkust, Mazulipatnam. Na hem, iets meer op den achtergrond, komt Johannes Kruyff, die ik u voorstel als onderkoopman en bedienaar der specerij-pakhuizen. Als derde, Johannes Huysman, de „secundo.” Geheel op den achtergrond Maarten van den Briel, de welgedane dikbuik; Daan Havart, de dichter, en schipper Florisz.

En nu de vrouwen. Daar gaat het in zoo'n roman natuurlijk om. 't Zijn Belida van der Laan, weduwe reeds, maar toch allerliefst. Ze woont in bij de Huysmans. En de tweede is Catharina van den Briel, ook allerliefst.

Figuranten zijn er maar heel weinig; alleen de moeder van Catharina, wat slaven die zonnescermen ophouden en slavinnen die sirih-pruimen aanbieden.

Denk u dan een tweehonderd-vijftig jaren geleden tusschen de handeldrijvende en koopvarende Hollanders en ge hebt een idee van het tooneel en van de dramatis personae.

Het is duidelijk dat de oude Hartsinck verliefd wordt, en nog wel op Belida en Catharina (Kaatje in den omgang) tegelijk. De keus is moeilijk, maar Kaatje bedankt voor de eer en een week daarna is Belida zijn vrouw. Intusschen was Jan Kruyff al aardig op weg om Kaatje's hart te veroveren. En dat gelukt hem ook tamelijk wel, ofschoon beide eigenaardige karakters zijn. 't Duurt niet lang of ze zijn bruid en bruidegom, 't is het stijfhoofdige bruidspaar van den titel.

Maar nu komt schipper Florisz, een vriend van Kruyff natuurlijk (zoo gaat het in de boeken), ook eens op het tooneel en vertelt hem dat Kaatje zijn laatste keus geweest zou zijn, dat ze het, tijdens Jan's afwezigheid in Nagelwanze, met Hartsinck gehouden heeft.

En zie, wat de laster vermag. Jan is geknakt, al zijn vrouwen in zijn teergeliefde Kaatje is heen, en over enkele dagen zullen ze trouwen. Hoe kon hij haar man worden nu hij weet dat ze een lichtzinnige is?

Ze zien elkaar weer en Jan slingert haar zijn verachting in 't gezicht. Beide zijn gebroken, ze worden doodziek en moeder Van den Briel past ze beide op.

En hoe loopt 't af? Wel, Hartsinck maakt 't weer in orde, wijst Jan op zijn plicht om Kaatje vergeving te vragen, want ze is onschuldig. Diep berouw van den stijfhoofdigen bruidegom. Kaatje is stervende en hij niet meer dan een met vel overtrokken skelet. Maar hij móet haar zien!

Hij wankelt naar haar sponde, vraagt haar vergiffenis. Te laat, ja, voor hun levensgeluk. Maar niet te laat voor hun verzoening. Ze glimlacht en in den laatsten glimlach hebben ze elkaar lief voor de eeuwigheid. En Kaatje sterft gelukkig.

De halfdode Kruyff woont de begrafenis nog bij. Zijn stijfhoofdigheid is verdwenen, maar 't leven is hem niets meer. Dra rust hij naast zijn Catharina van den Briel.

Nóg is hun graf in de nabijheid van Wolandapalam. Het is „The lovers grave” en als ge tijd hebt, ga er dan heen en lees het grafschrift waar de dichter zooveel lampolie aan besteedde, waarin Daan Havart's diepe medegevoel spreekt met deze liefde, die niet bestemd was om de twee menschen kinderen gelukkig te maken:

„Een vrijer en een maagd, bedekt dees eene steen,
Haar beyder-meyning was van twee te worden een,
Maar de overwreede dood belette dat vergaren.
Eerst gaf Den Briel het op, en toen wierd Kruyff

[een lijk.

Haar lijven rotten hier, maar in des hemels rijk,
Zal God de zielen van die twee gelieven paren.” —

* * *

John Ruskin heeft in zijn boekje „Sesame and Lilies” in het eerste hoofdstuk, dat over het lezen van boeken handelt, de boeken verdeeld in boeken van den dag en boeken voor alle tijden. Het boek van den dag is als een prettig en onderhoudend gesprek met een goeden vriend of met een nog betere vriendin. Goede novellen, goede romans zijn het, maar eigenlijk zijn 't niet meer dan brieven of kranten met zorg gedrukt. Geheel anders is het boek van alle tijden, het boek dat werkelijk *geschreven* is, waarin de persoonlijkheid van den schrijver u tegemoet komt.

En tòch zijn er onder die boeken van den dag, goede, die uw leven mooier en dieper kunnen maken, al doen ze niet veel meer dan *proten*.

Helaas kan ik Wagenvoort's nieuwe boek hier niet toe rekenen. Wat ik mis in deze roman is allereerst de atmosfeer van zwoegende Oostinjevarende Hollanders, de beschrijving van de weelde der smokkelende groote heeren van de Compagnie. De teekening is overal zoo vlak, zoo een-tonig, zoo zonder kleur. Er ligt de oppervlakkigheid overheen van een courantenbericht; de toestanden leven niet voor ons. En zelfs als de machtige sultan Aboe'l Hassan-sjah op visite komt met al zijn praal en pronk, is er geen beschrijving die ons bijblijft.

En dan de psychologie van Jan en Kaatje! Hoe weinig diepte is er in de uitbeelding van die twee karakters. Ze zijn als sprekende wassen poppen, die niets doen als onbelangrijke dingen in 't midden brengen. Ook hier geen leven; geen ziel is er in die twee. En op de meest-tragische punten van het verhaal is hun gesprek boekachtig en van buiten geleerd.

Wat ik in een goede roman waardeeren wil is in de eerste plaats de stijl. En die heeft me in 't „Stijfhoofdige bruidspaar” lang niet bevredigd. Neem de bruiloft van Hartsinck, waar ik lees van: „Dansen, zangen, reciten, Oostersche melodieën, in den tuin spelen van naakte acrobaten, worstelaars, goochelaars, slangenbezweerders; daar was alles, waarvan niet één der aanwezigen niet moede was van het te veel gezien te hebben. Niemand lette er op, niemand keek er anders naar dan met een verstrooid oog, hoorde er meer van dan wat door een nauwe kier den ooren binnendrong.”

Wat denkt ge van dat „verstrooide oog” en die „kier in de ooren?”

En dergelijke fraaiigheden als: „het klamme zweet bevochtigde zijn voorhoofd, ondanks de droge hitte.”

De teekening van Kruyff's vertwijfeling na 't bezoek van schipper Florisz: „Hij wentelde zich eenige malen op zijn leger om onder het meewarig toezien van zijn slaaf, die nu

vroeg: „Heer wat is er? Kan ik u helpen?” en hem intusschen het buis opende om hem meer lucht te geven.

En dan, als „zijn kleeding in de wanorde eener naar lucht snakkende benauwing verkeert”, ziet Havart door zijn scherpe opmerkingsgave (!) dadelijk dat er iets met Kruyff niet orde is!

En de toestand „verslimmert”, de jongeman „verkoortst” heelemaal, de skeletbeenen steken als „spaken” onder zijn hemd uit en dan is het einde daar. O, de dood, o, de verlossing, o, de eindelijke hereeniging voor Gods aangezicht!

En, alsof Wagenvoort voelde het onbelangrijke van zijn stijfhoofdige bruidspaar, de slotzin „dat de lezer of lezeres, die deze geschiedenis tot het einde toe heeft willen volgen, den dank verdient van den schrijver.”

Σ.

DE WITTE MIER. — Oct., Nov. 1912.
Apeldoorn. — C. M. B. DIXON.

In het October-nummer schrijft Annie Salomons over Catharina Godwin's „Begegnungen mit mir”, een merkwaardige vrouw, die haar houding aldus parafraseert:

Es war in einem Hühnerhof. Da pickten die andern gackernd im Schmutz, und weil ich nicht mit ihnen pickte, so pickten sie nach mir und kratzten mit den Pfoten in den Sand, so dass der Schmutz auf mich fiel.

Die andern Hühner legten Eier und fühlten sich sehr wichtig.

Ich aber legte keine Eier und fühlte mich sehr nutzlos. Sprang manchmal ein Hahn auf mich, so gackerte ich, um ihm Freude zu machen, doch für mich war er ein Kapaun, denn nur ein Phönix konnte mich lieben.

Dann setzte ich mich auf den Gartenzaun und schloz die Augen und sträubte die Federn und dachte immerzu:

Ich bin der Vogel Phönix, aber ich kann nicht fliegen, ich bin in Hühnergestalt. Ich bin etwas unendlich lächerliches. Ich fliege ins Endlose und sitze auf den Gartenzaun.

Nummer 7 komt in een nieuw omslag. De mier is werkelijk wit geworden, maar is er mijns inziens niet op vooruitgegaan. En de critici zullen nu wel weer opmerken dat we inplaats van één zwarte mier er nu twee witte hebben.

In dit nummer geeft Jan Greshoff de Wereldbibliotheek er van langs in een scherp stukje over het gevaar-Simons.

Enkele goede proeven van mooi drukwerk gaan er bij en verhoogden de waarde van dit „maandschrift voor de vrienden van het boek.”

Σ.

GUIDO GEZELLE, Gelegenheidsgedichten.
Uitgave L. J. VEEN, Amsterdam.

Guido Gezelle is te bekend om hier nog veel over dezen grooten dichter te moeten schrijven.

Echter zullen velen misschien niet van hem kennen zijn gelegenheidsgedichten en toch zijn deze, met hun in alles hoog gehouden toon van den vromen man, zeer het lezen waard.

W.

BLOEIENDE OLEANDERS, door JEANNE
REIJNEKE VAN STUWE.
L. J. VEEN, Amsterdam.

Telkens wanneer ik dit boek weer doorblader, treft mij de overeenstemming tusschen titel, taal en inhoud.

Evenals de oleanders, met haar mooie bloemblaadjes haar giftige bloembodem verbergt, zoo bedekt de boeiende, prachtige taal, veel slechts en leelijks en lijkt mij soms Colette Wesselinx's pervers karakter niet meer zoo geraffineerd toe; juist ook zooals zij zich met haar lievelingsbloemen vergelijkt, weet zij zich even aantrekkelijk als deze en met zekere schadenfreude, ook even gevaarlijk.

Elke zielstoestand, elke gedachte van deze vrouw wordt ontleed en nauwkeurig beschreven, hoe al haar daden en gezegden overdacht en overwogen zijn, hoe niets spontaan in haar opkomt en ten uitvoer wordt gebracht. Elke pose wordt weken van te voren bestudeerd en 't effect er van nagegaan; zoo geraffineerd doordacht is ook de manier, waarop ze Hajo, haar stiefzoon, wil ontmoeten, die, na eenige jaren weggeweest te zijn, het ouderlijk huis nog eens opzoekt, voor hij als ingenieur zich gaat vestigen.

Colette Wesselinx, een jonge vrouw van nog geen dertig jaar, heeft den 15 jaar ouderen weduwnaar Gervasius Wesselinx zonder eenige liefde getrouwd. Dit had ze hem

gezegd, doch de oude Wesselinx was zoo verrukt van 't beeldige meisje, dat hij er mee tevreden was dat ze tenminste geen ander liefhad.

Trouwens, daar was ook geen gevaar voor; Colette was te egoïst om ooit iets meer voor een man te voelen, dan juist noodig, om met hem te kunnen flirten en tot haar wanhopend-verliefden aanbieder te maken. Ze is echter zóó zeker van al haar overwinningen, dat ze 't niet meer de moeite waard acht zich hiervoor nog in te spannen en leeft in een soort van alles-onverschillig-laten; ze houdt niet van uitgaan, brengt liefst haar dagen door met aan en over zich zelf te denken, zonder eenig belang te stellen in het leven van haar man, die haar steeds irriteert met zijn prozaïsche degelijkheid, of met zijn vriendelijke berusting, waarmee hij al haar nukken en driftbuien verdraagt.

Uit pure verveling wil ze dan ook Hajo voor zich winnen, om zich van een aangenamer gezelschap dan haar man, te verzekeren gedurende het badseizoen te Scheveningen.

Hajo, die in haar een teer, mooi, hulpeloos wezentje ziet, dat hij moet helpen uit haar apathie, slaagt er werkelijk in haar langzamerhand van zichzelf af te leiden en haar belangstelling voor andere dingen op te wekken. Colette voelt zich dankbaar gestemd jegens haar 5 jaar jongeren stiefzoon, die haar zoo goed begrijpt en evenals zij, zich aangetrokken voelt tot alles wat mooi is.

Het prozaïsche in zijn vader hindert Hajo dan ook erg en hij voelt zich hoe langer hoe meer tot Colette aangetrokken, wier geraffineerdheid hij, edeldenkend mensch, onmogelijk kan doorgronden, vooral ook daar zij zich steeds voor hem inhoudt, uit angst dat hij haar anders in al haar leelijkheid zou leeren kennen. Wel ergert hij zich aan haar flirten met zijn vriend Chas, waarop hij onbewust jaloersch is. Colette heeft dan ook al gauw begrepen, dat Hajo meer dan vriendschap voor haar voelt, maar zorgt steeds, dat hij 't zich niet bewust wordt, want dan zou ze hem verliezen. Gervasius merkt de goede verhouding tusschen zijn jonge vrouw en zijn zoon heel goed en wordt soms pijnlijk getroffen door de gedachte, dat hij nooit zooveel invloed op Colette heeft kunnen krijgen. Hij wil alleen 't goede van dezen omgang zien, die Colette zooveel zachter en liever ook jegens hem stemt. Zoo'n toestand van kalm, rustig genot kan voor een wezentje als Colette niet van langen duur zijn; de egoïstische angst dat Hajo weg zal gaan om zich ergens te gaan vestigen, doet haar allerlei pogingen in het werk stellen om Hajo in de zaken van zijn vader te krijgen. Hierin echter kan ze haar wil niet doorzetten, wat haar ergert, zoodat ze weer de oude zenuwpatient wordt; en zelfs Hajo geen invloed meer op haar heeft. — Een autotocht geeft aanleiding tot een hevige scène tusschen Hajo en haar. Zijn besluit direct heen te gaan wordt geheel goedgekeurd door zijn vader, die zich opeens bewust wordt van zijn gevolgd struisvogelpolitiek.

Colette diep gekrenkt over Hajo's gedrag, tracht afleiding te vinden in een hervatte flirt met Chas, die haar innig lief heeft en juist daardoor voelt hoe heel haar gedrag één groote wanhoopsdaad is. Hajo was de eerste dien ze liefhad en juist hij was de eenigste die haar veronachtzaamde. Heel spannend is de strijd die Colette met haar beter ik voert om haar helse plan: Hajo in Scheveningen terug te roepen, hem te ontvangen als de eerste keer op het terras tusschen haar bloeiende oleanders maar nu met Chas naast zich. Colette denkt zich geheel meester van zichzelf, maar op 't laatste oogenblik, als werkelijk Hajo voor haar staat, is al haar geraffineerdheid verdwenen en kan zij niet anders, dan haar groot geheim verraden.

Als Hajo radeloos over hun bewuste wederkeerige liefde wegvlocht, kan Colette haar angst voor haar man niet verbergen; deze niets van Hajo's komst wetend, begrijpt haar nu weer niet en denkt dat haar wanhoop Chas geldt. Colette's voorgevoel van iets vreeselijk noodlottigs wordt werkelijkheid: Hajo zich schuldig voelend tegenover zijn vader verdrinkt zich.

De beschrijving van Colette's verdriet doet zoo duidelijk zien, hoe zij met zichzelf alleen medelijden heeft over haar verlies, maar geen oogenblik komt 't bij haar op dat zij de schuldige is, dat zoo'n jong leven vernietigd wordt.

v. G.

Vereenigingsleven.

Verslag van het 2de gedeelte der lezing over de psychologie van het onbewuste.

Dr. Stärcke begon ditmaal met op te schrijven:

Nun ist die Luft von solchen Spuk so voll,
Dasz Niemand weisz, wie er ihn meiden soll.

Dit is het motto van: Der Witz und seine Beziehung zum Unbewustsein van Prof. Dr. Freund (niet Frennd). En inderdaad, men zal zich van de theorieën van Freud en zijn school op de hoogte moeten stellen, wil men niet zeer spoedig achterlijk zijn in zijn opvatting omtrent de mensch en de menschheid.

Een inzicht, dat geheel en al afwijkt van de heerschende opvatting, geeft Freud in de psychische toestand van kinderen. In de kinderjaren moeten al zeer vele wenschen verdrongen worden; men spreekt reeds bij kinderen van 3 en 5 jaar van sexueele neigingen. Dit is dan een ruim begrip; de sexueele-neigingen (of -lust) zijn nog onafhankelijk van de voortplanting. Bij kleine kinderen is b.v. de huid zeer prikkelbaar, de mond in het bijzonder. Een kind sabbelt graag. Verdere lusten zijn de neiging tot pijn doen (aktief) en die van pijn gedaan te willen worden (passief). Evenzoo aktieve en passieve kijklust. Deze neigingen worden genoemd: auto-erotisme.

Al deze neigingen moeten worden onderdrukt onder invloed van de opvoeding.

Als voorbeeld van het z.g. *sublimeeren* van aandriften noemde spreker:

De verdrongen aktieve kijklust kan zich later uiten als weetgierigheid; de verdrongen passieve kijklust als de drang, zich te laten bewonderen in de kunst, op het tooneel b.v.

Bij zeer jonge kinderen vinden we dus auto-erotisme; dit wordt later verdrongen door de object-vinding, persoonskeuze. Uitteraard zijn vader en moeder de eerste personen, waarop een kind zijn liefde concentreert. De opvoeding, die het kind de begrippen walging, moraal, schaamte bijbrengt, zal ook veroorzaken, dat deze liefde tot de vader of de moeder wordt verdrongen (incest-verbod) om plaats te maken voor vrije objekt-keuze. Dit alles bij elkaar genomen ziet men, dat een klein kind *niet*, zooals te zeggen gebruikelijk is, volkomen onschuldig is doch juist „polymorph pervers en universeel crimineel.”

De verdringing van neigingen kan nu op twee manieren ziekelijke verschijnselen tengevolge hebben. Is de verdringing niet volledig geschied en blijft een neiging, zij het minder krachtig, bestaan dan is er *perversiteit*. Is de verdringing omgekeerd overdreven sterk geweest, mislukt, dan ontstaat *neurose*. Een voorbeeld van perversiteit uit de mythologie is het verhaal van Koning Oedipus, die zijn vader verslaat, om met zijn moeder te kunnen trouwen.

De genezing van neurose is te beschouwen als een voortgezette opvoeding. De genezing is zeer lastig of in 't geheel niet te bewerkstelligen, als de patient niet medewerkt. En dit komt vrij veel voor, hetgeen verklaarbaar is, als men bedenkt, dat de ziekte zelf een bevrediging is van de verdrongen neigingen. Als zoodanig is de ziekte dus nuttig; maar heeft het nadeel van de werkelijkheid te zijn afgewend.

Evenzoo is het met de *fantasie*; deze is ook van de werkelijkheid afgekeerd, maar kan door verwerking langs een omweg in de werkelijkheid komen. Er is dan geen neurose maar *kunstenaarsschap*.

De genezing van neurose nu is alleen mogelijk, wanneer de patient zijn liefde op den geneesheer overbrengt; de verdrongen neigingen worden dan bewust. Daarna kan de betreffende neiging of wensch dus weer verdrongen worden; de verdringing met behulp van het bewustzijn is de normale.

De sublimering van verdrongen sexueele driften komt tot uiting in sport en in geestelijke werkzaamheid; onze beschaving loopt gevaar, doordat men deze sublimering soms te veel overdrijft, teveel energie wil omzetten in hoogere uitingen; een soort roofofbouw dus.

Een kunstenaar geeft door het scheppen van een kunstwerk uiting aan en daarmee oplossing van verdrongen neigingen. De toeschouwers doen iets dergelijks en onder vinden dan tevens een aangename aandoening door de besparing van energie, die noodig was om een verdrongen neiging niet tot uiting te laten komen. Kunst voorkomt neurose.

Ook op het gebied van het ontstaan van taal en mythologie heeft Freud een andere opvatting dan de heerschende.

Men denkt zich deze nu ontstaan in een centrum en daarna verspreid. Freud echter vat de mythologie op als „Massentraum” d.w.z. de mythologische verhalen werden bij het oververtellen telkens een weinig veranderd, niet willekeurig, niet bewust, maar onder invloed van in het onbewuste verdrongen wenschen. Het ontstaan van natuurmythen wordt dan verder verklaard uit het feit, dat sommigen het verband van mythen en verdrongen wenschen vermoedden en als *afweer* (onbewust) de mythen zoover mogelijk weg, d.i. op de hemel projecteerden. Men wil eigen onbewuste niet blootleggen.

Dat de mythologie zich overal herhaalt, ook bij volken, die waarschijnlijk nooit met elkaar in aanraking zijn geweest, is niet te verwonderen; overal zullen menschen en volkeren dezelfde wenschen hebben verdrongen en zullen uitingen daarvan weer gelijk zijn.

Een voorbeeld van dergelijke mythen is het te vondeling leggen van een kind door voornamen ouders. Het wordt dan gevonden door arme menschen, die dus stiefouders zijn, maar goed voor het kind zorgen; een aanklacht en teederheid dus vermengd. Het te vondeling leggen is een symbool voor geboorte. Aan het eind van het verhaal (verdrongen wenschen) komt de jongeling bij zijn eigenlijke voornamen ouders terug en leeft nog lang gelukkig en tevreden.

De mythologie is een massa-ontlading van affekten.

Een voorbeeld uit het dagelijksche hedendaagsche leven is de gebruikelijke voorstelling van de *schoonmoederverhouding*; oorzaak: de moeder kan dikwijls haar liefde niet voldoende aan de dochter onttrekken en is afgunstig op de schoonzoon. In de mythologie sluit een vader zijn dochter op in een toren en stelt aan de vrijers allerlei onmogelijke eischen.

Spreker gaf verder een aantal voorbeelden van 't vergeten van namen, enz.; tevens met praktische oplossing. Het vergeten van namen heeft n.l. zijn oorzaak in een verdrongen wensch; deze laatste kan men opsporen door kalm te gaan denken en z'n invallen op te schrijven. Is de betrokken verdrongen wensch ontdekt, dan komt ook de vergeten naam in het bewuste geheugen terug.

Verder werden eenige voorbeelden van verspreken gegeven.

De psycho-analyse hoopt in de toekomst, evenals nu met individuen geschiedt, de menschheid te genezen (Massen-therapie) door ook op dit gebied de ziekmakende verdrongen neigingen bewust te maken.

J. I.

Kunst.

Soirée S. P. Donderdag 18 Nov.

Een strijkje uit eigen krachten samengesteld, is lang een van onze illusies geweest, en ziet, thans is deze onder de gelukkigste voortekenen in vervulling gegaan. We hebben hier een combinatie menschen bijeen, wier ernstig streven 't blijkbaar is 't hunne er toe bij te dragen de uitingen van 't Corps zoo veelzijdig en algemeen mogelijk te maken, en met een voorloopig succes, wat 't beste doet verwachten voor de naaste toekomst. Vooral de ondergrond der genrestukken, l.l. Donderdag voor een overtalrijk publiek ten gehore gebracht, was zeer welverzorgd en af, in tegenstelling met de meer algemeene opvattingen van dit soort strijkjes, waar de 1e viool alles doet en de rest maar zoo'n beetje tracht mee te komen. De eerste viool echter stelde ons vaak te leur, zijn spel trachtte maar al te dikwijls door uiterlijke fraaiigheden te bemantelen, wat 't aan innerlijke diepte miste. Dit laatste is des te meer te betreuren daar deze opgelegde versieringskunst een hem blijkbaar vreemde passie moest trachten te vertolken, die dan geuit werd in eenige jammerlijke haaltjes of een overdreven rhytmewijziging. De tweede viool die zichzelf tē bescheiden op die plaats gezet heeft, mocht evenals de pianist, eenige malen grooten en welverdienden bijval oogsten, voor eenige zeer wel afgewerkte solo's.

't Zeer geanimeerde souper (waarvoor meer dan honderd deelnemers waren) was dan ook wel 't beste bewijs, hoe deze soirée door een ieder geapprecieerd werd en moedigt 't Kroegbestuur ook wel aan, dit feest (wèl hē spoedig) door meerdere van dien aard te doen volgen.

Ingekomen boeken.

UIT BLANKE STEDEN ONDER BLAUWE LUCHTEN, door L. Couperus.

Guido Gezelle. GELEGENHEIDSGEDICHTEN. Deel XI en XII van de „Dichtwerken”.

Anna de Savornin Lohman.

ZEDELJKHEIDSAPOSTELN.

Het jaar 1913.

Uitgave: L. J. Veen, Amsterdam.

S. Bonn IMMORTELEN.

Johan Borgman. VERZEN.

F. V. Toussaint van Boelaere. LANDELIJK MINNESPEL.

P. N. van Eijck. UITZICHTEN.

K. van de Woestijne. INTERLUDIËN.

Uitgave: C. A. J. van Dishoeck, Bussum.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 28 November 1912, No. 9326¹, Afd. H. M. O., is met ingang van 1 December 1912 aan L. Mok, w. en e. i., op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de electrotechniek aan de T. H.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 28 November 1912, No. 9326², Afd. H. M. O., is voor het tijdvak van 1 December 1912 tot en met 31 Augustus 1913 benoemd tot assistent voor de electrotechniek aan de T. H., L. F. Kleyburg, e. i.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 4 December 1912, No. 9365¹, Afd. H. M. O., is met ingang van 16 December 1912 aan J. Bakker Gzn., w. i., op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de metallurgie, docimasie en mijnkunde aan de T. H.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 4 December 1912, No. 9365², Afd. H. M. O., is voor het tijdvak van 16 December 1912 tot en met 31 Augustus 1913 benoemd tot assistent voor de mijnkunde, metallurgie en docimasie aan de T.H., C. Bouwmeester, Van Leeuwenhoek-singel 26 te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 28 November 1912, No. 8972, Afd. H. M. O., is voor het tijdvak van 1 Januari tot en met 31 December 1913 benoemd tot bediende aan de T. H., H. Oosterhoff, (vervanging C. F. Abbink).

Berichten en Mededeelingen.

D. S. M. G. „APOLLO”.

Concert op Maandag 16 Dec., des avonds ten 8 ure, in de Concertzaal van Stads Doelen.

Solist: de heer Hans Kindler, Violoncellist te Berlijn.

Het bestuur houdt zitting tot het uitreiken van introductiekaarten voor niet-ingeschrevenen aan de T. H., op Woensdag 11 December, des middags van 4¹/₂—5¹/₂ uur, in de voorzaal der Societeit Phoenix.

Plaatsbespreking op Zaterdag 14 Dec. en op den dag der uitvoering van 12—2 uur.

Namens het Bestuur,

C. G. LINGBEEK,

Secretaris.

—o—

DELFTSCHE STUDENTEN AMATEUR-FOTOGRAFEN VEREENIGING.

De Delftsche Foto-Salon zal geopend zijn van Woensdag 11 December tot en met Zondag 15 December van 10 tot 4 uur.

Entrée 25 cents. Zondags 10 cents. Leden der Vereeniging vrije toegang.

Het Bestuur.

(Zie verder Derde Blad).

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 6 DECEMBER 1912. No. 10.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

- Roland Holst, A.** I—1202
Verzen.
Bussum, C. A. J. van Dishoeck, 1911.
- Scharten—Antink, M.** I—1203
Van scheiding en dood (Novellen).
Amsterdam, Mij. voor goede en goedkoope lectuur, 1912.
- Sabbe, Maurits** I—1204
De nood der Bariseele's. 2 dln.
Bussum, C. A. J. van Dishoeck, 1912.
- Stuwe, Jeanne Reyneke van** I—1205
Bloeiende Oleanders.
Amsterdam, L. J. Veen, 1912.
- Prins, Jan** I—1206
Tochten (Verzen).
Amsterdam, W. Versluys, 1911.
- Kate, J. J. L. ten** I—1207
Jeruzalem verlost. Heldendicht in 20 zangen van Torquato Tasso.
Haarlem, A. C. Kruseman, 1856

II. FRANSCH.

- Daudet, Ernest** II—379
Les Coulisses de la Société Parisienne.
Paris, Paul Ollendorf, 1893.

III. ENGELSCH.

- Wilmot—Buxton, E. M.** III—577
Told by the Northmen, stories from the Eddas and Sagas. Illustrated.
London, G. G. Harrap and Co., 1908.
- Wells, H. G.** III—578
Mankind in the making. 2 vol.
Leipzig, B. Tauchnitz, 1903.
- Meredith, George** III—579
The Egoïst. 2 vol.
Leipzig, B. Tauchnitz, 1910.
- Orezy, Baroness** III—580
Meadowsweet.
Leipzig, B. Tauchnitz, 1912.

IV. DUTSCH.

- Strindberg, August** IV—530
Der Sohn einer Magd. Verdeutschte von Emil Schering.
München und Leipzig, Georg Müller, 1909.
- Strindberg, August** IV—538
Nachdamaskus. Dramatische Schauspielen. Verdeutschte von Emil Ering.
München und Leipzig, Georg Müller, 1912.
- Brentano, Clemens** IV—539
Novellen. Mit Illustrationen von Helene Vrieslander und einer Einleitung von Ernst Ludwig Schellenberg.
Weimar, Gustav Kiepenheuer, 1912.
- Ompfeda, Georg Freiherrn von** IV—540
Maria da Casa.
Berlin, Wien, Ullstein und Co.
- Bethge, Hans** IV—541
Deutsche Lyrik seit Liliencron. Mit zehn Bildnissen.
Leipzig, Max Hesses.

V. LETTERKUNDE.

- Biays, A.** V—146
Histoire Sommaire de la Littérature Française. Des Origines à nos jours, avec portraits.
Paris, A. Picard et Kaan.
- Greshoff, J.** V—147
Het gefoelied glas. Persoons- en boekbeschrijvingen.
's Gravenhage, L. A. Dickhoff, 1911.
- Schönbach, Anton E.** V—148
Gesammelte Aufsätze zur neueren Litteratur in Deutschland, Oesterreich, Amerika.
Graz, Leuschner und Lubensky, 1900.
- Jonekbloet, G.** V—149
Jonkvrouwe Anna de Savornin Lohman in en uit hare werken.
Leiden, G. F. Théonville, 1912.

VI. GESCHIEDENIS.

- Woolliscroft Rhead, G.** VI—322
Chats on Costume. With 117 illustrations, including 35 line drawings by the author.
London, T. Fisher Unwin, 1906.
- Münz, Sigmund** VI—323
Balkanhercher und Staatsmänner. Erinnerungen und Begegnungen, Aufzeichnungen über eine Reise auf Sir Max Waechters Yacht „Rovenska“.
Wien und Leipzig, Deutsch-Oesterreichischer Verlag, 1912.
- Maspero, G.** VI—324
Histoire de l'Orient. L'Égypte, Chaldeens et Assyriens, les Israélites et les Phéniciens, les Mèdes et les Perses, avec illustrations.
Paris, Hachette et Cie., 1891.
- Bismarck,** VI—325
Briefe 1844—1870. Originalbriefe Bismarcks an seine Gemahlin, seine Schwester und Andere.
Bielefeld und Leipzig, Velhagen und Klasing, 1877.

VII. KOLONIËN, LAND- EN VOLKENKUNDE.

- Pedersen, Hugo V.** VII—140
Java. With twelve full-page illustrations in colour.
London, A. and Ch. Black, 1912.
- Robertson Scott, J. W.** VII—141
A Free Farmer in a Free State. A studie of rural life and industry and agricultural politics in an agricultural contry. (Illustrated).
London, W. Heinemann, 1912.
- Hichens, Robert** VII—142
Egypt and its Monuments. Illustrated bij Jules Guérin.
New-York, The Century Co., 1909.
- Lycklama a Nycholt, T. M.** VII—143
Voyage en Russie, au Caucase et en Perse dans la Mésopotamie, le Kurdistan, la Syrie, la Palestine et la Turquie, exécuté pendant les années 1866, 1867 et 1868. 4 vol.
Paris, Arthur Bertrand, Amsterdam, C. L. van Langenhuisen, 1872.
- Sibinga Mulder, J.** VII—144
De Rietsuikerindustrie op Java. No. I uit de Serie „Onze Koloniale Landbouw“ onder Redactie van Dr. J. Dekker. (Geïllustreerd).
Haarlem, H. D. Tjeenk Willink, 1912.
- Lugt, Ch. S.** VII—145
Het Boschbedrijf in Nederlandsch-Indië. No. 2 uit de Serie „Onze Koloniale Landbouw“ onder Redactie van Dr. J. Dekker. (Geïllustreerd).
Haarlem, H. D. Tjeenk Willink, 1912.

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

- Krevelen, D. A. van en Frans Netscher** VIII—238
Rapport omtrent een onderzoek naar de werking en de resultaten van de Engelsche Old Age Pensions Acts van 1908 en 1911, uitgebracht door den „Bond van Staatspensioneering“.
Haarlem, H. D. Tjeenk Willink, 1912.

IX. TECHNIEK.

- Bracke, A.** IX—80
Les Lectures Aéronautiques, avec illustrations.
Paris, Librairie Aeronautique. 1912.

X. KUNST EN KUNSTGESCHIEDENIS.

- Steenhoff, W. J.** X—153
Nederlandse Schilderkunst in het Rijksmuseum. (De afbeeldingen afzonderlijk). I. De voorgangers der zeventiende eeuw.
Amsterdam, Mij. voor goede en goedkoope lectuur.
- Fred, W.** X—154
J. H. Fragonard. Ausgabe „Die Kunst“. Sammlung illustrierter Monographien. Herausgegeben von Richard Muther.
Berlin, Bard Marquardt und Co.
- Williamson, G. C.** X—155
Fra Angelico. Bell's Miniature Series of Painters. (Illustrated).
London. George Bell and Sons, 1901.
- Brendel, Franz** X—182
Geschichte der Musik, Italien, Deutschland und Frankreich. Von der ersten christlichen Zeiten bis auf die Gegenwart.
Leipzig, Heinrich Matthes, 1878.
- X—183
Zu Richard Wagners Gedächtnis. Beiträge und Aufsätze von Cornelius, Thode, Hausegger, Schoenaich, Chamberlain, Wolzogen u. a. (Illustriert).
Berlin, Schuster und Loeffler, Amsterdam, Meulenhoff und Co., 1905.

XI. PHYSIOLOGIE.

- Foerster, Fr. W.** XI—60
Sexualethik und Sexualpädagogik.
Kempter und München, Jos. Kösel, 1910.

XII. WIJSBEGEERTE EN GODSDIENST.

- Salomon, Joseph** XII—245
Bergson.

BROCHURES.

- Lomer, Dr. George** Broch.
Liefde en Psychose.
Baarn, Hollandia-Drukkerij, 1912.
- Beer, Taco H. de** Broch.
Prof. Mr. M. W. E. Treub en de Coöperatie.
Amsterdam, C. L. G. Veldt, 1912.
- Vreeland, Jacob van** Broch.
Het conflict tusschen schoonheid en zedelijkheid.
Baarn, Hollandia-Drukkerij, 1912.
- Heering, Dr. G. J.** Broch.
Zonde en schuld.
Baarn, Hollandia-Drukkerij, 1912.
- Ming, J. J.** Broch.
Het Socialisme als sociale beweging en wetenschappelijk systeem.
Leiden, „Futura“, 1912.
- Diepenhorst, Mr. P. A.** Broch.
Universiteit en Maatschappij.
Utrecht, G. J. Ruysch, 1912.
- Sandick, R. A. van — Pro** Broch.
Telders, J. H. — Contra
Afschaffing van den Groentijd.
Baarn, Hollandia-Drukkerij, 1912.

ONZE KOLONIËN.

Donderdag 12 December zal des avonds om 8¹/₂ uur in Zaal 16 der T. H. een vergadering plaats hebben tot bespreking van het doel van den vorm van den naam der op te richten vereeniging, voorloopig „Onze Koloniën” genaamd.

De gedachten als: „het wekken van meerdere belangstelling onder de Delftsche studenten voor onze Koloniën”, — Indo's komende uit de Oost staan wild vreemd hier in Delft, van waar de achteloosheid van de Hollanders betreffende deze menschen”, — deze en meerdere gedachten brachten eenige menschen tot het plan van het oprichten van genoemde vereeniging.

Correspondentie.

- Aan den heer H. — Uw bijdrage werd niet waardig gekeurd om op te nemen.
- Den heer Van L. — Uw „Vergaderingsjacht” kwam niet in aanmerking; evenmin uw „Sproke.”
- Den heer P. — Uw bijdrage kon niet worden opgenomen.
- Aan den heer J. van R. — Gelieve uwe bijdragen in het vervolg *volledig* op te geven.
- Den heer P. L. — Copy s. v. p. aan één zijde beschrijven.

Lijst van Vergaderingen.

- D. S. Debating-Club.
Maandag 9 December. Onderwerp: Studentenpers.
Verdediger: C. Tellegen.
- Studenten Vereeniging ter Behandeling van Ethische en Godsdienstige Vraagstukken.
Dinsdag 10 December, 's avonds ten 8 ure, in Zaal 16 der T. H. (Hoofdgebouw): Lezing door Ds. Carpentier Alting uit 's Gravenhage. Onderwerp: Bijgeloof.
- D. S. N. V. „Christiaan Huygens.”
Donderdag 12 December, 's avonds 8¹/₄ uur, Zaal β Laboratorium voor Toegepaste Natuurkunde en Electrotechniek. Spreker: Dr. J. A. Vollgraff, Privaat-Docent in de Geschiedenis der Wis- en Natuurkunde aan de Rijksuniversiteit te Leiden. Onderwerp: Het werk van Christiaan Huygens.
- Onze Koloniën.
Donderdag 12 December in zaal 16 der T. H. (aanvang 8¹/₂ uur). Vergadering van belangstellenden en leden tot definitieve oprichting der Vereeniging.

Agenda.

DEN HAAG.

- Vrijdag 6 Dec. Geb. v. K. en W.: Italiaansche Opera: „Lucia di Lammermoor”; 8 uur.
- Zaterdag 7 Dec. Geb. v. K. en W.: Volksconcert Residentie-Orkest; 8 uur.
- Zondag 8 Dec. Geb. v. K. en W.: Rotterd. Tooneelgez.: „De Danicheffs”; 8 uur.
- Dierentuin: Concert Italiaansche Opera; 2 uur.
- Maandag 9 Dec. Geb. v. K. en W.: Wiener Operette Vaudeville Ensemble: „Der Tanzanwalt”; 8 uur.
- Diligentia: Vioolavond Albert Spalding; 8 uur.
- Dinsdag 10 Dec. Diligentia: Emiel Hullebroeck; 8 uur.

ROTTERDAM.

- Vrijdag 6 Dec. Gr. Schouwburg: „Paddenstoelen”; 8 uur.
- Zaterdag 7 Dec. Gr. Schouwburg: Italiaansche Opera: „Ernani”; 8 uur.
- Tivoli-Schouwburg: „Alle negen!”; 8 uur.

A. HILLEN'S ROODKAPJE, een 3-cents Sigaar

bij uitnemendheid. Bevredigt iederen rooker.

Verkrijgbaar te Delft in onze Filialen:

Oude Delft 82. Tel. 367. Hoek Oude Delft-Kolk. Tel. 265
en in ons verkoophuis Jacob-Gerritstraat 17. (J. G. v. d. SIEPKAMP).

Verschenen :

Kasteelen, buitenplaatsen, tuinen
en parken van Nederland.

Vier honderd en zeventig afbeeldingen,
:: met tekst van H. JONGSMA. ::

Prijs in prachtband f 10,50.

Voorhanden in den TECHNISCHEN BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.,
Binnenwatersloot 33-35.

ISAÄC VAN IJSSEL.

BETAALT

voor COSTUUMS f 6,— tot f 16,50
„ DEMPS f 4,— „ f 14,50
„ PANTALONS f 2,50 „ f 9,—

☛ Koopt geheele en gedeelten van inboedels. ☛

Laat zich binnen en buiten de stad ontbieden.

Choorstraat 46, hoek Cellebroerstraat.

Verschenen in de bekende Pro en Contra serie:

Afschaffing van den Groentijd.

Pro: R. A. VAN SANDICK, c. i.

Contra: J. H. TELDERS, c. i.

PRIJS 40 CENT.

Voorhanden in den TECHNISCHEN BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.,
Binnenwatersloot 33-35, Delft.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Degelijke EETTAFEL

aangeboden voor 6 Heeren.

Adres Bureau van dit Blad.

Firma E. DE GROOT,

Hoek VOLDERSGRACHT 33. — DELFT.

Sedert 1870 bekend onder den naam van VOGELEI.

Geeft steeds de HOOGSTE WAARDE voor
NETTE GEDRAGEN KLEEDEREN, zooals:

Heeren-Costuums van f 6,— tot f 14,—.
Demisaisons en Winterjassen van f 5,— tot f 12,—.
Pantalons van f 2,50 tot f 5,—.

☛ Ook dagelijks buiten de stad te ontbieden.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

Voorhanden in den TECHNISCHEN BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.,
Binnenwatersloot 33-35:

Geschiedenis der Nederlandsche Bouwkunst,

door A. W. WEISSMAN.

Met 105 afbeeldingen naar schilderijen, teekeningen,
prenten en fotografiën.

Prijs in linnen prachtband f 8,50.

Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33-35 — DELFT.

EXPOSEERT:

**De nieuwe portretten van H. M. de Koningin
en van de Koninklijke Familie.**

Naar opnamen van den photograaf H. DEUTMANN.

PRIJZEN:	Imperiaal formaat f 20,—.	Groot Cabinet formaat f 1,—.
	Royaal " " 7,50.	Cabinet " " 0,60.
	Paneel " " 2,50.	Visite " " 0,30.
	Boudoir " " 1,75.	

Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33-35 — DELFT.